

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

to Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaer.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 22 JUNI.

Alexander Dumas zoon.

Alexander Dumas, zoon, heeft eenen brief geschreven over den tegenwoordigen toestand van Frankrijk, en waarin hij op eene hevige wijze de Franschen van wispelturigheid brandmerkt.

« De fransche natie! een ingebeeld iets, dat 37 millioen personen aan 150.000 altijd ontevreden Parijzenaars onderwerpt, die binnen 24 uren van gouvernement veranderen en maken, dat de provincie deze slavernij moede, op zekeren dag met de armen over elkander geslagen, Parijs ziet verbranden en bombardeeren, zeggende: tracht u nu maar zoo goed mogelijk daaruit te redden!

Wij onthoofden Lodewijk XVI, voor wien wij vervolgens een monument oprichten, dat wij later weer laten afbreken. Wij maken een artillerie-luitenant tot Cesar, dien wij daarna op een engelsch eiland laten sterven, en wiens asch wij vervolgens in triumf terugbrengen, terwijl wij zijne Vendôme-kolom afbreken en dan weder oprichten.

Wij ontvangen met open armen onze wettige prins, die wij na 10 jaar weder wegjagen, onder voorwendsel, dat zij ons door vreemde bajonnetten zijn teruggebracht en waarvan de laatste afstammeling, die zelf geen afstammeling heeft, om thans weer een redder toeschijnt...

Wanneer M. Thiers ons verzoekt 24 uren na te denken eer wij Pruisen den oorlog verklaren, schelden wij hem voor een Pruis en zullen wij zijn huis afbreken en wanneer wij verslagen zijn, benoemen wij hem in twintig departementen; wanneer men zijn huis afbreekt, geven wij hem een millioen om het weder op te bouwen, en nu dat hij ons gered heeft, vragen wij ons zelve af, hoe wij het best van hem zullen afkomen.

Wij betalen een groot woord van Jules Favre met vijf milliards, hetgeen duur is, en beschuldigen Trochu van verraad, omdat hij ons niet tot den laatsten man wil laten uitroepen, hetgeen dom is. Wij onderstaan het beleg van Parijs als helden, wij staan aan de Pruisen niet toe om zelfs een glas bier in een koffiehuis te drinken, en wij laten Parijs bezetten, plunderen en in brand steken door het gepeupel.

En om te besluiten, vragen wij thans met alle geweld onze prinsen terug, en verklaren dus, dat wij niet weten wat we doen, dat 1789 een misverstand, 1804 een dwaling, 1850 een domheid, 1848 een misslag, 10 december een vergissing en 4 september een kwaajongenstreek was, dat dit alles niet meerekent, dat het voor de grap was, en dat men op nieuw gaat beginnen.

Sour de Dieu! quel peuple! En hoe begrijp ik dat dit volk andere volken hindert, en dat deze Pruisen belast hebben met de taak, ons te vernietigen, hetgeen ook gebeuren zal, indien wij eindelijk niet weten wat wij willen.

Eergisteren is er een jammerlijk tooneel in de celgevangenis te Antwerpen voorgevallen. Een jongeling, nauwelijks 24 jaren oud, voorloopig in de gevangenis opgesloten, onder beschuldiging van diefstal, heeft zich rond 5 uren des namiddags in zijne cel verhangen. Over dit wanhopig feit hebben wij de volgende inlichtingen ingewonnen: de zelfmoordenaar noemt zich Laridon, is geboortig van Brussel, en was in bediening bij het bestuur van den ijzeren weg. Eergisteren morgen werd hij door de politie der statie aangehouden; de ongelukkige beweerde onschuldig te zijn. Eergisteren namiddag, toen de bewaker der gevangenen in de cel van Laridon kwam, vond hij niets meer dan een lijk: de jongeling had zich bij middel van zijnen lederen riem verhangen. Hij had zijne knieën geplooid, opdat de strop hare werking kon doen. Men heeft bevonden dat hij zijnen riem, welke een weinig te kort was, met de nestels zijner schoenen had verlengd. Laridon heeft de volgende woorden met krijt in zijne cel geschreven: « Ik sterf vrijwillig, ofschoon ik nauwelijks 24 jaren oud ben; de oorzaak van mijne dood is toe te schrijven aan de gevangenschap welke ik onschuldig onderga. Geloof mij, ik ben onplechtig. De beschuldiging, welke op mij drukt, is eene dwaling. »

— De nunciüs van den Paus heeft in den *Moniteur* eene nota doen plaatsen, waarbij hij

in naam van Paus Pius IX de katholieke Belgen bedankt voor het schitterend blijk van kinderlijke liefde, hem bij gelegenheid van zijn jubelfeest gegeven.

— Naar wij vernemen is er aan het verzoek om de fransche paarden in de hoofdstad van iedere provincie of in het kamp van Beverloo te mogen afleveren, niet kunnen voldaan worden om verschillende gewichtige redenen. Het voordeeligste voor die welke geleende paarden in bezit hebben is, met eenigen te samen eenen wagon te huren, om per ijzeren weg alzo de paarden naar de bestemplaats, Blondain, te doen vervoeren.

— Het weekblad *la Paix* beklagt zich te recht, omdat de sterrekijker in het brusselsch observatorium jaarlijks 40.000 franks kost aan de belastingsschuldigen, waarvoor jaarlijks een boekwerk wordt uitgegeven over de onzichtbare bewegingen der sterren. Een land dat 600.000 arme menschen telt, zou zooveel geld niet mogen besteden voor de sterren, met welken het staatsbestuur zoo min als de natie iets te doen hebben.

— Eene zeer schrikkelijke aardbeving heeft de stad Bathang, in China, tot den gronde toe vernield. 't Is de ernstigste ramp van dat slach die men zag sedert deze van Chili en den Peru in 1868. De onderaardse geruchten geleken aan den donder. De opengekeurde grond slingerde heen en weer en hefte zich op gelijk een schip door het tempeest gezevept. De openbare gebouwen, de tempels, de voorraadsluizen, de vestingen, de bijzondere huizen, alles is omgeworpen geweest en biedt nog slechts eenen puinhoop aan. 't Is den 11 april dat deze ramp gebeurde.

Zij heeft 2.300 menschen doen vergaan.

Buitenlandsch nieuws.

De voorbereidende kieswerkingen zijn volop in gang in Frankrijk; zij bekomen insgelijks de Parijzenaars. De dagbladen der rechterzij van de nationale Vergadering zijn meest allen te akkoord op de keuze van kandidaten, maar de linkerzij is het nog niet eens; zij willen de voorhand laten aan de arrondissement-comiteen, zich voorbehoudende die kandidaten te ondersteunen welke tot de zuivere republikaansche gezindheid behooren.

Le Peuple Français, de oude persoonlijke tolk van Napoleon III, zal eersdaags weder verschijnen, ter ondersteuning der Napoleonische kandidaten. De *Journal de Genève* gaat zoo verre van de keuzen der heeren Foreade de la Roquette, Rouher, Jérôme David, Haussmann en Magne als voorop verzeerd aan te kondigen.

De *Saturday Review* van Londen, is van oordeel dat de ophelderingen van generaal Trochu in de nationale Vergadering bewezen hebben dat de overwonnen van Sedan niet de eenige plichtige der fransche hooge bestuurders is, en dat die inlichtingen de keuzen der Bonapartisten machtig zullen bevorderen. De *Times* voegt er de noodlottige voorspelling bij, dat Frankrijk nog niet ten einde zijner beproevingen is.

Het laatste manifest der Internationalen heeft inderdaad een uitmuntend uitwerksel in Parijs en in geheel Frankrijk. Haar zelve naar de natuur afschilderende; openhartig hare leerstellingen belijdende, kan er geen twijfel meer blijven over het eigenlijke doelwit dier zoogenaamde Werkersvereniging. De oude samenleving en alle religie moeten verdwijnen; geene landswetten, geen orde, geen huwelijk noch familielevens meer; uitroeping der rijken, priesters en adellijken; geweldige verdeling der fortuinen, des noods moord en brand, welke laatste middelen rapper werken dan de guillotien van 1793.

Men begrijpt, zonder moeite, dat zulk program, hoe rechtzinnig aangeduid, niet alleen de begoede standen, maar ook de kleine burgerij, de nijveraars en geringloende personen, de goede werkers zelve afschrikt en hen, ook in Parijs, meest allen overhalen zal tot de ondersteuning der gematigde republikaansche kandidaten, vrienden van het huidige Staatsbestuur.

In weerwil der menigvuldige pogingen van Legitimisten, Orleansisten, Napoleonisten en Communisten, durven wij in het grootste deel der kiesdistricten de zegepraal voorzien der gematigde Republikenen.

De roode republikaansche partij geeft zich insgelijks veel moeite om eenige barer kandidaten te doen doordrijven. M. Floquet, die zijn ontslag had gegeven als lid der nationale Vergadering van Versailles, is bij de spaansche grenzen aangehouden en gewankelrijk naar Parijs overgevoerd, onder belichting dat hij voornemens was in onderhandelingen te treden met de heer Gambetta en andere politieke mannen,

welke uit eigene beweging uitgeweken zijn naar Spanje.

De stallen des keizers in den Louvre zijn het tooneel geweest van een roerend drama voor de koetsiers van het kasteel, en vooral degenen van de hooge personagien van het hof, die een rijtuig te hunner beschikking hadden. De Gemeente liet gedurende geheel hare regering deze mannen geheel gerust; maar de dag waarop de troepen zich van de Tuileries meester maakten, moesten de mannen, die de stallen bewaakten, vertrekken. Op het oogenblik dat zij henen wilden gaan, zegde de officier: Alvorens weg te gaan, moet men deze lieden door den kop schieten. Gij meent dit zeker niet, riep een oproerling uit! Iedereen door den kop schieten. zou te lang duren; laat ons de deuren sluiten; aangezien wij het vuur aan het gebouw gaan steken, zullen zij roosten gelijk al de anderen, dat is veel eenvoudiger. Er werd gedaan gelijk men gezegd had, de deuren werden gesloten. Waren de troepen van Versailles een uur later gekomen dan was het met al die ongelukkigen gedaan!

Men schat op 20.000 het getal oproerlingen, die gedood geworden zijn of overleden ten gevolge van wonden in de gevechten gekomen. Wij hadden dit cijfer niet durven geven, zegt de *National*, daar het ons zoo verschrikkelijk groot schijnt, indien wij deze inlichting niet hadden bekomen van officieren, die ons bevestigd hebben dat dit cijfer zeer waarschijnlijk juist is. De militaire overheid houdt zich op dit oogenblik bezig met eene nauwkeurige lijst te doen opstellen van alle oproerlingen die sedert den 18 maart gedood zijn geworden en wier lijken men herkend heeft. Deze lijst zal binnen kort uitgegeven worden met de aanduiding der begraafplaatsen. De families zullen de dooden mogen wedereischen.

Men meldt dat de gewezen keizerin Eugenie in onderhandeling is om hare diamanten te verkoopen, welke eene waarde van ACHT millioen voorstellen.

Acht millioen diamanten!... arme vrouw!...

Men leest in de *Patrie*:

« Men houdt zich thans bezig met een groot onderzoek over de Internationale. Het wordt met veel zorg, voorzichtigheid en overleg voortgezet. Velen onzer vertegenwoordigers op den vreemde hebben reeds belangwekkende bezonderheden medegedeeld over de vertakkingen dezer maatschappij — gansch Europa door.

« Men verzekert dat zoodra dit onderzoek zal geëindigd zijn, een wetsontwerp zal ingediend worden, waardoor op de Internationale en deszelfs leden strenge wetten zullen toegepast worden. Er zullen te dezer gelegenheid nog vele zware feiten ten laste van de Internationale, en althans nog onbekend, worden veropenbaard.

« Uit dit onderzoek zou blijken dat de Internationale niet min dan drie millioen leden telt. »

De groote wapenschouw, welke M. Thiers voornemens was verleden zondag in Parijs te voeren in tegenwoordigheid der leden van de nationale Vergadering, is niet alleen uitgesteld maar schijnt geene plaats te zullen hebben. De beweegreden, door 't Staatsblad aangekondigd, dat de vrees voor regen die wapenschouw had doen uitstellen, wordt door niemand als ernstig opgenomen, en allerlei gissingen worden nu gemaakt over de eigenlijke oorzaken welke den heer Thiers van besluit deden veranderen.

Eenige gelooven dat een groot deel leden der nationale Vergadering niet zeer belust was om een krigsfeest bij te wonen in Parijs waar de overschot der communisten en andere gevluichte opstandelingen hunne gloeiende haat en wraak nog pogen te kolen door laffe moorderijen op afgezonderde priesters en soldaten.

Volgens 't verhaal van den londen *Morning-Post*, zou M. Thiers gevreesd hebben dat de troepen, tijdens de wapenschouw, hunnen geestdrift lucht zou hebben gegeven door de kreten: « Leve de keizer! »

Deze veronderstelling is zonder grond. Men weet genoeg dat de *Morning-Post* volgaarne dien kreet hoort en schrijft, en zoo volstandig in deze gewoonte is, dat men zich overtuigd houdt dat hij daartoe goede en klinkende redens moet hebben. Maar alzoo is het niet gelegen met 't oude leger van Napoleon III. Integendeel die dappere soldaten, vroeger overal de overwinnaars, zullen zich wel wachten den laffen vorst toe te juchten die hen te Sedan verraadde, aan den vijand overleverde, en geheel Frankrijk in eenen pool van jammer en ongeluk gestort heeft.

Uit Versailles wordt gemeld dat de duitsehe krijgsoverheden bedenkingen hadden gemaakt tegen de vereeniging van honderd-duizend sol-

daten in 't Boulognebosch, omdat zulk aantal troepen het maximum te boven gaat in de vredevoorwaarden aangestipt voor de streek aan deze zijde der rivier de Loire. Van daar tegenwerpingen uit het duitsehe hoofdkwartier; volgens sommigen, uit Berlijn.

Wij gelooven dat de laatste uitlegging de juiste is.

De kiezingen van den 2 juli blijven het voornaamste onderwerp aller gesprekken en van de bekoming der politieke partijen.

Veel parijzer dagbladen, bezorgd om den huidige staat van zaken te behouden, geven nu den raad om kandidaten te kiezen die tot geene scherp afgetekende staatspartij behooren.

Dit is de eerste maal dat men, in eenen oogenblik van crisis, te Parijs dergelijke onthouding bemerkt.

Luidens de verzekering van 't parijzer blad *la France*, geeft de *Internationale* zich buitengewone moeite om hare kandidaten in Parijs en ook elders te doen zegeprelen. Geheel de hoofdstad en nog andere steden worden letterlijk bezaaid met manifesten en kieslijsten der verslagen communisten en internationalen.

Zoo men weet, heeft de Aartsbisschop van Rowaan met zijne onderhoorige bisschoppen de voorhand genomen van een verzoekschrift aan de nationale Vergadering, ter gunste van het wereldlijk gezag van den Paus.

De bisschoppen der diocezen Auch en Kamerijk hebben dat voorbeeld gevolgd. De bisschop van Aire vraagt, in zijn verzoekschrift, onbewimpeld dat Frankrijk den eerepost bij de poorten van 't Vatikan zoude hernemen, en dat Frankrijk de schuilhavens blijve voor het schip van Petrus in deszelfs worstelingen tegen de onstuimige zeebaren.

De parijzer dagbladen kondigen een nieuwen brief van den hertog van Chambord (Henri V.) Deze brief is eene soort van naschrift aan het manifest, onlangs door den troonkandidaat der Legitimisten in 't licht gegeven.

In dat schrijven wordt de raad gegeven alle mogelijke middelen in te spannen om het leger tot de zaak der Legitimisten over te halen: geene vlieerijen noch beloften aan officieren en soldaten worden er in gespaard; vooral maarschalk Mac-Mahon is bij graaf de Chambord de grootste held van Frankrijk.

Wij willen op deze laatste lofrede niets afdingen; doch ofschoon Mac-Mahon, uit persoonlijke overtuiging, tot de partij der Bourbonsgezinden behoort, gelooven wij dat hij, even als de edelmoedige Thiers, zijn eigene voorkeur en belangen ten offer zal brengen aan de algemeene belangen van land en volk.

Vijf voornaame personen, deel makende van de militaire overheden der *Commune*, bevinden zich in het gasthuis Gros-Cailhou: Okolowicz, Rousseau, Petit, Maljournal en Perrin. Deze twee laatste zijn de bataillons-oversten welke verantwoordelijk zijn voor de strafuitlevering der priesters, welke onder hunne bevelen plaats hadden. Alle vijf zijn aan de beterhand en zullen weldra voor den krijgsraad verschijnen.

Vermorel, de *communard*, is in het gasthuis te Versailles overleden; hij werd aan den buik gewond in de gevechten van Parijs.

AANHOUDING VAN FELIX PYAT.

Versailles, den 19 juni.

Dezen morgen heeft de politie in 't *Hôtel des Italiens*, op den hoek der Choiseulstraat, twee wel gekleede jongelieden aangehouden die voorgeven Imbert te heten en aldaar een paar kamers gehuurd hadden. Zij leefden er breed en betaalden regelmatig hunne vereringen. Zij zegden hun' ouden oom te verwachten. Deze kwam inderdaad den 3 juni derwaarts: hij was een grijaard van bijna zestig jaars met rossen baard en hoofdhaar; hij makte en zegde aan een zijner beenen gekwetst te zijn. Hij legde zich te bed en wilde niemand zien dan den doctor, zijne twee neten en zekere vrouw Debry.

De politie vernomen hebbende dat die persoon deel van de *Commune* had gemaakt, deed dat huis bewaken en de vrouw Debry aanhouden. Men vond op haar eene som van 100.000 franks in bankbiljetten en eene reispas voor den ouden oom. De heer politie-inspecteur Claude begaf zich met eenige agenten plotselings in dezès kamer en gebood hem zijn valsche pruijk af te doen; de rosse kleur veranderde eensklaps in gespikkelde zwart. Tusschen de voeding zijner kleeren vond men voor 300.000 franks bankbiljetten, en de politie houdt zich verzekerd dat zij Felix Pyat in haar net heeft.